
LANDSLAGSBULLETIN NR 37

SISTA BULLETINEN

Detta är min sista bulletin. I.o.m. utsändandet av denna tar Jan Kamras formellt över som kapten för det öppna svenska landslaget.

På vilket sätt Jan kommer att kommunicera med trupp och utomstående har han inte bestämt än utan vi får se om det kommer att finnas något som liknar landslagsbulletinen i framtiden.

Jag vill passa på att tacka er som genom er prenumeration på bulletinen har bidragit till den svenska landslagsbridgens möjligheter till att utvecklas. Ett stort tack till er.

JAN KAMRAS HAR ORDET

TACK Daniel!!

När jag nu tar över förbundskaptens-posten vill jag först och främst tacka Daniel Auby

a) å bridgesveriges vägnar för det fantastiska jobb han osjälviskt (och ofta otacksamt) lagt ner på uppgiften. De rigorösa rutiner han infört under åren kommer vi alla, såväl spelare som kaptener, att ha nytta av i framtiden.

b) å mina egna vägnar,

1. dels för att han visat mig förtoendet att föreslå mig som sin efterträdare,
2. dels för att han lovat hjälpa mig med råd och dåd under en övergångstid,
3. och dels för den generositet han visat mig genom att lägga "sitt" sämsta internationella resultat på sluttampen (så att jag kan framstå i ett fördelaktigt ljus vid eventuella framtida jämförelser)!

RÅDGIVARE

För att hjälpa mig i min uppgift tänker jag ta hjälp av några rådgivare. Jag har redan fått klartecken från **Mats Nilslund** och har ytterligare några i åtanke, delvis beroende på vilka som själva kandiderar till laget (jag vill naturligtvis undvika konflikter mellan objektiv analys och egenintressen).

Mats behöver ju ingen närmare presentation. Hans långa erfarenhet från praktiskt spel på internationell toppnivå blir ovärderlig, och jag är mycket tacksam att han ställt upp. Förutom att agera "bollplank" i största allmänhet kommer han att koncentrera sig på de taktiska och psykologiska aspekterna av budgivning och spel, ett område jag tror inte skänkts tillräcklig uppmärksamhet hittills. Dessutom kommer han att vid behov vara mig behjälplig beträffande lokal "observation" och ev. "coaching" av spelare/par, vid sidan av officiella OBS tävlingarna.

NÄSTA MÅL

I Teneriffa beslutade EBL att ändra det europeiska mästerskapsupplägget genom att lägga till ett "öppet" EM – liknande WBFs "Rosenblum Cup" med obegränsat antal lag från varje land – att hållas vartannat år med start 2003 i Menton. Detta betyder att det "klassiska" **EM** flyttas fram till **andra halvan Juni 2002 i Salsomaggiore, Italien**, för att därefter hållas alla jämna år (EBL verkar vilja att Malmö kandiderar för 2004!).

Det måste ha funnits organisatoriska problem med att göra tvärt om eftersom detta ju får en ovan effekt vad gäller kval till Bermuda Bowl/Venice Cup. Om jag förstått rätt kommer ju EM 2002 att bli kval till BB 2003. Detta betyder ju bl.a. att all ev. tidigare existerande "automatik" i att alla par som hjälpt Sverige kvala in till BB genom placeringen i föregående EM också tas ut till BB, måste försvinna. Det

behöver i och för sig inte vara negativt. EM laget kan då koncentrera sig på att ta medalj i EM, snarare än att "komma bland de fem bästa". Det förhöjer på så vis EMs status. Det borde väl också påtvinga oss en jämnare satsning olika år sinsemellan, eftersom det ofta kommer att finnas minst ett riktigt stort mästerskap varje år.

Konkret kommer detta att få omedelbara effekter finansiellt, så jag kommer att ha budgetdiskussioner med UK chef Johan Dieden.

Dessutom måste NM rimligen flyttas på motsvarande sätt (från jämna till ojämna år) med omedelbar verkan. Jag antar att SBF snarast diskuterar detta med våra grannar. Även inom året måste NM rimligen flyttas så att de inte heller kolliderar med öppna EM.

OBS-TÄVLINGAR

Jag ämnar tills vidare hålla sådana på ungefär samma sätt som tidigare. **OBS 1** spelas den **17-18 November 2001 i Stockholm**. OBS 2 har preliminärt planerats till 2-3 Februari 2002, också i Stockholm. OBS 3 har jag tänkt mig hålla i Malmö i April, ev. den 13-14, med ett starkt internationellt inslag. Jag diskuterar med både danskarna och holländarna, och tänker bjuda in polackerna till revansch. Mycket preliminärt har jag tänkt mig 6 topp-par per land, helst med alla svenska par mötandes alla de 18 utländska.

Dessutom har arrangörerna av Restylaneträffen den 5-6 Januari 2002, som firar 50 års jubileum, meddelat ett starkt intresse av att vi kombinerar en av våra OBSar med deras tävling, ev en IAF torsdag-fredag den 3-4:e med ett inslag av inbjudna norrmän och danskar, Vi diskuterar nu om ngt kan göras, finansiella villkor, etc. Jag har svårt att se hur vi kan rättfärdiga två OBSar i Malmö och bara en i Stockholm, och att lägga in en fjärde blir ju också en ekonomisk fråga. Som jag ser det idag tror jag mer på att det kan bli en "frivillig, OBS-kompletterande" tävling ur landslagstruppens perspektiv, men vi får väl se vad diskussionerna leder till.

ER FÖRSTA UPPGIFT

Jag är inte säker på att vi kommer att fortsätta med obligatoriska månatliga "uppgifter" där alla gör samma sak. Viktigt för mig i dagsläget är att informera mig om vad ni tycker om olika aspekter av trupparbetet, dess uppbyggnad och struktur. Jag kommer därefter att analysera er input, diskutera med mina rådgivare, och sedan fastställa vårt program, rutiner, o.dyl.

Jag inbjuder er därför alla (även ni i gamla truppen som ännu inte formellt anmält er till den nya) att emaila mig era kommentarer, synpunkter och förslag i relation till vilka aspekter som helst av det tidigare programmet enl "Handboken" och "Daniels Manifestet". För er som inte varit med tidigare finns dessa dokument på vår egen privata websida "truppwebben". Där finns mycket information lagrad, bulletiner, scenarier, o.dyl. Jag kommer per separat email att meddela nykomlingarna hur man tar sig dit."

Ni kan kommentera på allting, från indelningen av paren i "A", "B" el.likn. och dess hantering, via arbetsuppgifterna, till uttagningsförfarandet. Jag har inte låst mig på många punkter ännu. Om ni vill att jag behandlar era kommentarer helt konfidentiellt så gör jag det gärna utan att för den skull fästa mindre vikt vid dem. Det viktiga är att jag från början vet vad ni tycker när ni tycker, inte att alla måste veta det.

Denna uppgift är inte obligatorisk, men **jag rekommenderar starkt att ni medverkar!** Till syvene och sist är ju detta er stora chans att konkret påverka vad vi gör **innan** det spikas. Naturligtvis tycker ni inte alla likadant, så alla kan inte få allt de vill på alla områden. Vad jag ogillar är senare gnäll om saker vi diskuterat och beslutat om. Vad jag är rent allergisk mot är om sådant gnäll dessutom sker bakom min rygg, eller gentemot människor utanför truppen. Jag hatar intrigerande! :-)

Tidsmässigt vill jag gärna ha era kommentarer senast slutet av augusti, men ju tidigare desto bättre. Det kan ju komma upp saker vi behöver älta fram och tillbaka några gånger, och jag vill helst kunna spika programmet ("Jans lilla blågula" kanske?) den sista September.

DAGENS VISDOMSORD

Bridge är ett praktiskt spel mot människor av kött och blod, ingen budgivningstävling (a la "Duellen" i BT – sorry Peter B!) mot ett teoretiskt "par-resultat".

BRIDGE ÄR INTE BACKHOPPNING!

Ha en skön sommar allihop!

Hälsningar
Jan

RAPPORT FRÅN EM

Ett fylligt reportage kommer att komma i BT. Här i bulletinen återger jag endast slutet av den artikeln som innehåller en resultatsammanställning och en analys.

Slutställningen blir

1. Italien 647
2. Norge 638
3. Polen 624
4. Ryssland 616,5
5. Israel 594,5
6. Danmark 592
7. Frankrike 590
8. Bulgarien 581,5
9. Holand 577
10. Grekland 157
21. Sverige 532
30. Lettland 436,5
35. Liechtenstein 331

På Butlern ser det ut så här

1. Bocchi-Duboin	ITA	+0,91
2. Helgemo-Helness	NOR	+0,74
3. Karaivanov, K	BUL	+0,65
4. Brogeland-Saelesminde	NOR	+0,62
5. Gromov-Petrounine	RYS	+0,6
6. Trendafilov	BUL	+0,56
Balicki-Zmudzinski	POL	
7. Kwiecien-Pszczola	POL	+0,55
8. Multon-Quantin	FRA	+0,54
9. Zorlu-Asrael	TUR	+0,52 (en skräll)
10. Yadlin-Yadlin	ISR	+0,51
Honti	UNG	

Bocchi-Duboin "vann" Butlern igen. På Malta hade de 0,74 i snitt när de vann. Svenskarnas siffror framgår av vidstående tabell.

Det kan vara intressant att veta att i förra EM hade alla de tre svenska paren runt +0,5. Då kom vi tvåa men den gången var det betydligt fler dåliga lag med så det var överhuvudtaget högre siffror även i pluskolumnen av Butlertabellen. Om vi undantar de två första platserna så krävdes det på Malta ungefär 0,1 mer än på Tenerifa för att få motsvarande placering på Butlern. Men 0,5 i snitt räckte till silver även denna gång. Så här ser Butlern ut i snitt för de mer intressanta nationerna (hänsyn har tagits till att paren i laget spelat olika många bricker)

1. Italien	0,6
2 Norge	0,53
3. Polen	0,43
5. Israel	0,31
Sverige	0,08

Som vanligt har vi gjort en anpassad Butler också där man får sig tillgodräknad motståndarnas Butler. Om man t.ex. får plus 1 i snitt i en match där man möter ett par som har minus 0,7 i snitt per bricka så får man i anpassad Butler +0.3 i matchen. Denna Butler, som återfinns i högra delen av tabellen nedan, är förstås mycket mer rättvis än den vanliga och det är den jag sätter som grund för bedömningen av parens insatser, såvitt den bedömningen grundar sig på Butlersiffror.

Dag	Nr	Motståndare	VP	Imp	PS-FN	PO-JS	TG-LA	Motståndarpar	Snitt			
								Namn	Butler	PS-FN	PO-JS	TG-LA
1	1	Bye	18	0								
	2	Ryssland	5-25	18-67	-1,3			Dubin/Krasnosselski	0,36	-0,94		
							-0,85	Gromov/Petrinin	0,6			-0,25
2	3	Italien	19-11	43-23		1,65		Lauria-Versace	0,31		1,96	
							-0,4	Bocci-Duboin	0,91			0,51
	4	Kroatien	8-22	29-62	-1,3			Borevkovic/Tesla	-0,13	-1,43		
						-0,4		Lamza/Tomic	-0,42		-0,82	
	5	Österrike	14-16	43-47	-0,9			Simon/Terraneo	0,16	-0,74		
							1,5	Gloyer/Schifko	0,12			1,62
3	6	Wales	22-8	72-39			0,75	Denning/Thomas	0,05			0,80
						1,2		Kurbalija/Pownhall	-0,08		1,12	
	7	Tjeckien	12-18	25-38	-0,6			Jansa/Svoboda	0,07	-0,53		
						-0,05		Zadrazil/Vozabal	-0,19		-0,24	
4	8	Bulgarien	18-12	35-19			0,05	Karaivanov/Trendafilov	0,6			0,65
					0,85			Mihov/Nanev	-0,07	0,78		
	9	Irland	15-15	35-35		-0,45		Hanlon/McGann	-0,01		-0,46	
							0,5	MacDonagh/O'Brien	-0,56			-0,06
	10	San Marino	22-8	52-20	0,95			Pizza/Filippi	-0,94	0,01		
						0,85		Fiorini/Briolini	-0,37		0,48	
5	11	Slovenien	18-12	76-62			2	Lipuzic/Novak	-0,69			1,31
					-1,05			Kranjc/Senk	-0,21	-1,26		
	12	Norge	13-17	28-37			-0,3	Helness/Helgemo	0,74			0,44
						0,05		Saelensminde/Brogeland	0,62		0,67	
6	13	Island	16-14	35-32		-0,1		Jonsson/Thorwaldsson	0,02		-0,08	
					0,1			Ingimarsson/Magnusson	0,29	0,39		
	14	Ungern	11-19	25-43			-0,05	Szilagyi/Honti	0,22			0,17
					-0,8			Winkler/Szalay	-0,02	-0,82		
	15	Holland	17-13	51-42			1,45	Paulissen/Kirchhoff	0,12			1,57
						-2		Verhees/Jansma	0,48		-1,52	
7	16	Finland	16-14	50-47	-0,70			Pesonen/Stubb	-0,72	-1,42		
						0,35		Koistinen/Kiema	0,05		0,40	
	17	Frankrike	11-19	35-56			-1,05	Abecassis/Soulet	0,06			-0,99
						-0,2		Multon/Quantin	0,54		0,34	

	18	Schweiz	23-7	49-10	1,45			Dousse/Stoekli	-0,43	1,11		
						0,7		Levy/Teyluoni	-0,53		0,17	
8	19	Polen	19-11	40-19	1			Pszczola/Kwiecien	0,55	1,55		
							0,3	Lesniewski/Martens	-0,06			0,24
	20	Lichtenstein	25-0	92-11	3,6			Golfarelli/Palmieri	-0,9	2,70		
						1,4		Fornaro/Zucchini	-0,74		0,66	
	21	Lettland	22-8	54-22	0,45			Purgajlis/Romanovskis	-1,09	-0,64		
						1,45		Alfejeva/Gonca	-0,43		1,02	
9	22	Turkiet	17-13	34-24		1		Kosoy/Ucar	-0,29		0,71	
							-0,7	Zorlu/Assael	0,52			-0,18
	23	Skottland	16-14	38-32		0,45		Steel/Whittaker	0,25		0,70	
					-0,1			Cuthbetson/Matheson	-0,11	-0,21		
10	24	Spanien	10-20	33-57		-0,5		Goded/Lantaron	0,17		-0,33	
							-1,05	Frances/Torres	0,21			-0,84
	25	Danmark	19-11	38-21			0	Blakset/Bruun	0,45			0,45
					1			Schaltz/Schaltz	0,13	1,13		
	26	Israel	10-20	35-58	-1,75			Yadlin/Yadlin	0,51	-1,24		
						0,65		Herbst/Herbst	0,32		0,97	
11	27	Portugal	12-18	31-44		0,75		Barbosa/Pinto	0,05		0,80	
							-1,15	Capucho/Lara	-0,02			-1,17
	28	Grekland	4-25	18-73	-2,5			Kapayannidis/Liarakos	0,34	-2,16		
						-0,6		Skoularikis/Zotos	0,16		-0,44	
	29	England	2-25	34-100			-2,55	Burn/Callaghan	0,14			-2,41
						-1,9		Hallberg/Simpson	0,29		-1,61	
12	30	Luxemburg	18-12	47-34	0,65			Dietrich/Helling	-0,63	0,02		
							0,15	Kloppenberger/Schaaper	-0,69			-0,54
	31	Ukraina	21-9	69-39		0,7		Rapoport/Volkov	-0,63		0,07	
					0,95			Mykhaylenko/Nemtsev	-0,08	0,87		
13	32	Belgien	17-13	60-48	-0,9			Engel/van Middeltem	0,08	-0,82		
							1,2	Kaplan/Poulet	-0,16			1,04
	33	Tyskland	23-7	88-51	2,45			Hopfenheit/Retzlaff	0,04	2,49		
						-1		Ludewig/Reps	0,09		-0,91	
	34	Rumänien	18-12	55-39		1,1		Misescu/Rotaru	-0,43		0,67	
							-0,25	Matei/Savin	-0,23			-0,48
14	35	Libanon	10-20	12-35	-0,45			Baroudi-Nasr	-0,16	-0,61		
							-0,9	Fahs-Hamdan	-0,43			-1,33
Total uppmätt butler, snitt per bricka					0,05	0,21	-0,06	Total anpassad butler		-0,08	0,18	0,03

ARRANGEMANGEN

EBL ska ha mycket beröm för sina arrangemang. Tävlingen var mycket bra skött särskilt med hänsyn till de svårigheter som skapades genom det spanska förbundets bristande vilja eller förmåga att hålla ingångna avtal. Det jobbades häcken ur sig bakom kulisserna men vi spelare märkte inte av något strul. Jag vill särskilt nämna ordföranden italienaren Giannarigo Rona som personligen engagerade sig i arbetet på golvet. Vi stötte på honom en av de första dagarna och han tog sig tid med att beskriva spelrummen etc för oss samtidigt som han dirigerade bordsuppställningen. Detta kan tyckas vara en bagatell men kom ihåg att det ofta är genom små saker man kan bedöma storheten hos människor. Jag tror inte att så många andra ordföranden i EBL hade tagit sig den tiden med oss. Även i övrigt framstår han som en drivande och ärligt menande chef för Europaarbetet. Inte minst talar därför det faktum att han velat få in Micke Melander i styret för att arbeta med Internet och Web. Genomsnittsåldern i EBL-styret är nämligen alldeles för hög och Micke, 33, är den ende under 50. Kunde Rona bara bättra på sin engelska lite så skulle man ju dessutom förstå allt vad han säger och då fick han säkert än fler anhängare!

Enda undantaget var systemdeklarationerna där många par slarvade med sina skyldigheter och den man som av EBL var satt att sköta kontrollen inte gjorde ett bra jobb.

Enligt uppgift ska det spanska förbundet vara skyldig europaförbundet, EBL, SFR 100.000, uppåt en halv miljon kronor. Dessutom är det tydligen så att Generali, det italienska försäkringsbolaget som sponsrat den internationella bridgen med stora belopp de senaste åren slutat med det nu. Enligt uppgift beror det på att det var en personlig vän till José Damiani, ordförande i världsbridgeförbundet, som suttit som chef för Generali. Men har är det inte längre. Tyvärr är det ju så med vår sport att de stora sponsorerna tyvärr inte står i kö för att få sponsra oss. Det hänger mycket på de personliga kontakterna.

ANALYS

För två år sedan vid EM på Malta blev vi tvåa och nu blev vi 21. Årets insats av öppna laget vid EM på Tenerifa var förstås närmast en katastrof. Tittar man närmare var insatsen dock inte fullt så dålig som man i förstone kan tro.

Många lag hade bättre lag i år. Norge hade sitt fina lag från 1997 tillbaks, då de gick så bra vid VM i Tunisien. Israel hade bröderna Herbst med vilket de inte hade förra gången. Danmarks lag visade sig vara betydligt starkare i år med Lars Blakset tillbaka som spelare istället för som kapten. Grekerna har uppenbarligen tagit ett steg framåt och förra årets stjärnskott i OS, Belgien och England, var där med samma lag som i OS. Särskilt det engelska betraktade vi på förhand som betydligt farligare än det lag de hade för två år sedan. Bulgarien hade enligt egen uppfattning ett ännu bättre lag än för två år sedan då de slog sig in i världseliten. Det unga ryska laget hade två års mer erfarenhet och ett av deras par hade nyligen vunnit det mycket prestigefyllda amerikanska vårmästerskapet, the Vanderbilt Cup. Det gjorde de f.ö. ihop med polackerna Balicki-Zmudzinski. Dessa bildade tillsammans med parvärldsmästarna Pszczola-Kwicien och kändisarna Martens-Lesniewski ett lag som ju vad jag redan berättat enligt källor nära den polska lagledningen var det bästa lag Polen någonsin sänt ut. Det är inget dåligt betyg.

Det franska laget var det enda som jag på förhand tyckte hade misslyckats i uttagningarna. De har tidigare använt sig av paruttagningsturneringar vilket givit lite slumpartat utfall vad gäller kvaliteten men i år hade de gått över till uttagningstävling i lagform vilken är den allra sämsta formen av de uttagningsmetoder som används och inte bara fick de ett lag som inte är deras bästa utan dessutom blev det bråk i laget. De två starkaste paren var Quantin-Abecassis (ett av Europas kanske bästa partävlingsspar) samt Multon-Soulet. Frank Multon har de senaste åren klivit fram som Frankrikes nye stjärna. Tredjeparet var av avgjort sämre klass. Emellertid hände något strax innan turneringen startade. Enligt de uppgifter jag har så såldes den franska bidgetidningen, anrika Le Bridgeur, till Abecassis (eller kanske det var så att han blev utnämnd till redaktör). Men bara några veckor senare så var det Quantin som var redaktör. Någonting hade hänt. Detta resulterade uppenbarligen i att detta sisådär 15 år gamla par sprack! De parade istället ihop sig med de andra två stjärnorna så att Quantin spelade med Multon och Abecassis med Soulet. Jag kan inte gå i god för att detaljerna i soppan är korrekta

Italien hade förstås sitt bästa lag liksom för två år sedan. De använder sig ju liksom vi av UK-metoden, dvs en människa eller en grupp människor väljer dem som ska representera sitt land.

Alla man talade med var överens om att årets EM var betydligt starkare besatt än för två år sedan. I bridgejournalisternas publikation beskrivs dem fem europeiska lagen som en "exceptionally strong line-up", en "exceptionellt stark upställning". Detta i kombination med att vårt lag i mitt tycke var en klass sämre än för två år sedan, vi saknar ett skånskt inslag, gjorde att jag på förhand bedömde att vi skulle kriga om platserna fem-tio. Medaljplatserna var givna på förhand till de tre länder som också tog dem och det verkade rimligt att tro att även någon mer, t.ex. Frankrike eller Ryssland skulle återfinnas som fyra. Nu kom vi inte 5-10, vi kom 21:a. Vad beror denna skillnad på?

Vid EM för två år sedan snittade som sagt alla de tre svenska paren, Gullberg-Andersson, Nilsland-Fallenius och Lindkvist-Fallenius, ungefär 0,5 imp per pricka plus på den anpassade Butlern. I år var siffrorna +0,2 för Sundelin-Sylvan, 0 för Gullberg-Andersson samt -0,1 för Bertheau-Nyström.

Varför är deras snitt lägre? Ett skäl som jag nämnt är att Butlerscorerna rent allmänt var lägre denna gång pga av att det fanns fler dåliga par på Malta.

När vi nu går in på de enskilda parens prestationer är det viktigt att notera att spelarna själva inte är klara med detaljanalyserna av sitt spel när jag skriver detta, min analys blir därför lite mer allmänt hållen.

Enklast att jämföra med tidigare prestationer är Gullberg-Andersson eftersom de var med även på Malta. En liten del får skrivas på motståndarnas styrka men resten har att göra med att de har spelat sämre, kanske finns lite otur med i spelet. Tommy har problem med orken, det vet vi sedan förut, men jag tyckte det var tydligare än vanligt denna gång men Tommy själv tyckte det var ungefär likvärdigt med hur det brukade vara. Lasse var denna gång inte lika bra som i Montecatini 97 och på Malta 99. Lasse har efteråt antytt att han efter förlusterna mot Israel/Grekland inte spelade sin bästa bridge. Naturligtvis något som kan vara svårt att göra men jag tror ändå det är många som lyckas upprätthålla sin spelstyrka nästan intakt. Detta symptom drabbade tyvärr laget även 1997 i Montecatini då det var en spelare, i ett annat par, som "gav upp". Den gången dock innan det var verkligen kört. Paret kan förstås inte få godkänt.

Sundelin-Sylvan har vi ett tydligt måttillfälle på tidigare och det är vid OS då de snittade nästan +0,5. I OS är motståndet dock lättare än i EM varför skillnaden dessa resultat emellan är mindre än det ser ut som. Enligt Sylvan hade paret en infernalisk otur vad gäller 50-procentiga slamavgöranden. Paret var i vart fall otvivelaktigt vårt bästa och det är imponerande att man som 63-åring kan spela så bra som PO gör. Sedan har vi Johan. Ni får tänka på att en del av de fel han gör kommer mot slutet och beror på den tidspress vid bordet som PO har skapat genom att på de första brickorna lägga en fullständigt oproportionerlig tid på avgöranden som ofta är relativt harmlösa. Men även utan att skyffla över en del av Johans dåliga brickor på PO's konto så står det klart att Johan var bäst i laget. Vad gäller tidspressen mot slutet är f.ö. Johan av den uppfattningen att paret totalt sett tjänar på den för i den stressituation som uppkommer mot slutet av matchen gör deras motståndare fler fel. Paret som helhet får med tvekan godkänt.

För Peter och Fredrik har vi inga jämförelsesiffror att ta till. De var nu vår största besvikelse. På förhand betraktade jag alla tre svenska par som ungefär likvärdiga (och faktum var att de inte skiljde sig åt med mer än 0,26 per bricka när alla matcher var spelade) men innerst inne var det dem jag hoppades på skulle kunna leda oss fram till en mer framskjuten placering. De hade pga sin ungdom och aggressiva läggning den största möjliga potentialen att överraska. Tanken var att spela Peter och Fredrik mot de sämre lagen och att de med denna aggressiva läggning skulle kunna plocka en del poäng. Förmodligen skulle vi låtit dem spela ändå fler sådana matcher och färre mot mittenkvalitet ty det är främst mot okända men hyggliga spelare som underskattning kan sätta in och underskattning kan finnas med i bilden, särskilt från Fredriks sida.

Här kan jag passa på att skjuta in att tanken var att vi skulle spela Tommy och Lasse mot utpräglade robberspelare (som kan tänkas ha svårt att möta ett ovanligt system) PO och Johan mot de starka lagen. Mot mitten av tävlingen, när Tommy blev trött, så fick även PO och Johan spela en del mot sämre lag medan vi sparade Tommy och Lasse till de tuffa lagen.

Peter och Fredrik lyckades inte alls under första halvan av turneringen. Men tittar man på andra halvan, fr.o.m. matchen mot Schweiz, så snittade de faktiskt ungefär +0,4. Totalt sett kan deras spel förstås inte få godkänt. Vad det var är svårt att säga. De är alls inte orutinerade. De har i själva verket mer rutin av internationell toppbridge än vad majoriteten i den svenska landslagstruppen har. Men naturligtvis kan det ändå vara så att en debut är en debut och det tar lite tid innan man blir varm i kläderna. Att de inte var klara med sina förberedelser i tid och istället hamnade i en stressituation precis innan avresa har jag redan nämnt och det finns nog med i bilden. Det känns därutöver som om Peter inte är färdigutvecklad som bridgespelare än utan har en hel del kvar att lära och han får

dessutom en del överraskande svackor i sitt spel. Liksom Lasse fick han nacke när han bedömde att chansen till VM-avancemang gick upp i rök. Fredriks starka självförtroende spelar honom spratt ibland när han vågar sig på saker där vingarna inte bär.

En del spelare har "måsten" med sig i ryggsäcken när de kommer till ett EM. Somliga "måste" ha god mat varje kväll och avstår gärna från de övrigas sällskap bara de får den mat de vill ha. Andra "måste" ägna sig åt vissa speciella fritidsaktiviteter. Andra kanske "måste" sitta i ett visst rum eller ett visst väderstreck. Andra blir trötta och "måste" vila. Andra "måste" ha aktiviteter för sig efter läggdags. Det finns spelare som "måste" ha sovmorgon, osv. De här "måstena" är förstås egentligen alltid bara preferenser och de återfinns utefter en glidande skala från "gärna" till "måste". Olika spelare betonar vikten av dem olika mycket men i detta sammanhang skyfflar jag dem samman under etiketten "måste". Rent generellt blir ett lag bättre ju färre "måsten" som finns eftersom det ofta inträffar situationer då "måstena" kolliderar med lagets bästa, eller så retar sig andra bara över dem så där i största allmänhet. Tidigare lag jag haft har haft fler "måsten" än vad detta lag hade. Men även i detta lag fanns en del spelare med "måsten". Även internt i laget vädrades lite kritik mot vissa sådana och frågan är vad de kostade. I just detta lag var Johan och Lars relativt bra på måste-fronten men bäst är Fredrik som är i det närmaste helt utan "måsten", en bridgmaskin som inte skapar några friktioner utanför spelbordet och som, med några få undantag denna gång, förmår hålla skärpan uppe vid bordet. Men han är å andra sidan rätt lat.

Återstår så ledningen. Vad hade vi kunnat göra? Uppenbarligen skulle vi ha pratat mer med spelarna i slutfasen där somliga sänkte sin koncentrationsgrad. Det vi sade och pratade med dem var uppenbarligen inte tillräckligt. Spelare som vet med sig att de eller deras partner spelar en klass sämre ska förstås varna så att de sätts på bänken och gör de inte det ska ledningen känna av detta. Men detta inträffade efter den tidpunkt då tåget gått. Säg att vi kunnat bli nummer 15 eller så med full motivation ändå till mållinjen. Det intressanta är vad vi kunnat göra innan dess?

Det mest näraliggande är att toppa laget. Tyvärr hade vi inget par som stack ut som riktigt bra. I början var visserligen Tommy och Lasse bäst men det är det enda par som vi visste att vi inte kunde toppa med, Tommy orkar inte det. Man kan tro att man behöver tre par som snittar 0,3 för att gå till VM men det är inte sant. Har man ett par som snittar 0,6 kan man låta dem spela fler brickor, säg 90% istället för 66%, ett par får spela oförändrat 66% och det tredje paret färre, i detta exempel 42%. Om vi nu antar att 66%-paret spelar bara på +0,1 imp i snitt kan tredje paret faktiskt spela på medel och totalt sett har laget ändå samma snitt som om alla paren har +0,3. De som spelat två bridgeveckor i rad på varandra (t.ex. Falkenbergs trevliga bridgevecka och sedan Tylösand, numer Skövde, direkt på det) kan rätt lätt förstå vad 90% hade inneburit på Teneriffa (där antalet lag var något färre än vad som vi kan förvänta oss i framtiden). Det blir 20 brickor en dag (sista dagen), 40 brickor 10 dagar och 60 brickor i tre dagar, dvs lite drygt 40 brickor per dag i snitt, inte så farligt. I damserien (där man spelade färre brickor per dag och i färre antal dagar) spelade f.ö. Nicola Smith och Heather Dhondy för England alla brickor och som bekant vann England.

Hade vi kunnat matcha laget annorlunda utan att för den skull toppa laget? En match är av särskilt intresse och det är ramamatchen mot Israel där jag satte Peter och Fredrik i öppna rummet. De misslyckades och efteråt har jag fått viss kritik för det. Det är aldrig lätt att sia om sådana här saker, man måste ha fingertoppskänsla och denna gång gick det fel. Huruvida ett annat par med deras kort gjort så mycket bättre ifrån sig vet vi förstås inte. Vad vi kan konstatera är att PO och Johan spelat bra i slutna rummet i de två tidigare ramamatcherna och kändes givna där, särskilt som det fanns skäl anta att de skulle spela bättre där än i öppna. Återstod då öppna rummet. Vid EM för två år sedan hade vi ett krisläge mitt i turneringen och då satte jag in Lasse och Tommy i raman vilket jag fick kritik för av vissa av de andra spelarna i laget. Men Tommy och Lasse gjorde en mycket bra match. Därefter har de fått spela många matcher i raman och det har varit mer medelbetonade insatser, men de har å andra sidan aldrig haft riktigt dåligt. I våra två första ramamatcher mot Norge och Italien hade de lite smygminus båda gångerna. Peter och Fredrik har spelat en hel del i rama och jag har inga speciella erfarenheter av att de skulle ha dåligt där, tvärtom snarare. Det kändes rätt att liksom på Malta pröva något nytt.

När man gör de här analyserna får man inte stirra sig blind på dag 10-11 när tåget gick genom förlusterna mot Spanien, Israel, Grekland och England. Redan innan dess var spelet för dåligt.

Återstår möjligheterna att genom någon slags åtgärd eller samtal få spelarna att spela bättre. Vad detta skulle vara vet jag dock inte. Tror inte på att t.ex. utskällning skulle vara en bra metod. Den metod jag tror på är att skapa en harmonisk bakgrund. Denna gång räckte inte det.

Jag har ovan försökt peka på negativa faktorer. I den mån dessa eller annat jag skrivit givit er intrycket att stämningen var dålig i truppen så är detta inte vare sig avsett eller sant. Stämningen i truppen var hela tiden god till mycket god. Det var betydligt färre och mildare konflikter än det varit i tidigare lag. Helt utan spänningar och konflikter kommer man aldrig att vara och är man det kan det snarare vara ett tecken på att spelarna inte är tillräckligt laddade.

Inför framtiden känns det som att Johan och Fredrik är två starka kort i svenska landslag. För de som inte vet om det så är unge Fredrik en av Sveriges fem bästa spelare. Peter kommer att bli ett bra kort i landslaget med lite mer rutin. Vi får se var Lasses formkurva tar honom. Åldern kräver snart sin rätt för Tommy och PO.

Slutfacit blir att utan ett skånskt inslag från gruppen Nilsland, Fallenius, Lindkvist och Fredin räcker vi f.n. inte till och det blir en av min efterträdare Jan Kamras största utmaningar att försöka få tillbaka några av dem på ett eller annat sätt. Sverige är ingalunda slut som stornation i bridge bara för denna motgång, det kan ni vara övertygade om.

KAMRATBAROMETERN

Ingenting har hänt med kamratbarometern men jag låter den vara med även i denna sista bulletin så att ni känner stolthet och skam i proportion till er insats under året.

		UTGÅENDE BALANS
--	--	--------------------

Sundelin	Sylvan	165
Morath	Gustawsson	160
Sträåf	Thomasson	155
Gullberg	Andersson	125
Goldberg	Wenneberg	120
Sjöberg	Bergström	100
Flodqvist	Brenning	100
Efraimsson	Borin	95
Nyström	Strömberg	90
Axelsson	Ahlesved	80
Lindkvist	Fallenius	50
Göthe	Albertsson	50
Gjerling	Bergdahl	20
Winqvist	Karlsson	10

INTERNATIONELL TÄVLINGSKALENDER

Teckenförklaringar

* Nyttillkommen

B6 Läs mer i bulletin 6.

Fet stil Tävlingar som är av särskilt intresse för landslagstruppen

Av de internationella tävlingar tas de med som har stor prestige, t.ex. mästerskap eller som jag av annan anledning, främst prispengarnas storlek, bedömer som särskilt intressanta.

2001

Jul	28-5	Skövde	SM-vecka	SBF
Aug	6-15	Rio	JVM-lag	
	15-17	Stockholm	S:t Eriks bridgevecka, guldtag	www.sterik.a.se
	19-20	Stockholm	S:t Eriks bridgevecka, Modulliret	www.sterik.a.se
Sep	29-30		Allsvenskan omg 1	SBF
Okt	20-2/11	Bali, Indonesien	Bermuda Bowl	WBF, bridgeindonesia.com
	27-28		Allsvenskan omg 2	SBF
Nov	18-28	Las Vegas	ACBL, Fall Nationals	www.acbl.org
	24-25		Allsvenskan omg 3	SBF
Dec	8-9		JSM-par final	SBF
	14-15	Stockholm	OBS-1	SBF

2002

Feb	2-3	Stockholm	OBS-2	SBF
Mar	7-17	Houston	ACBL, Spring Nationals	www.acbl.org
	17-24		EM Mixed	
Apr	6-7		SM-lag semifinal	
	13-14	Stockholm	OBS-3	SBF
	27-28		JSM-lag final	SBF
Maj	10-12		SM-lag final	SBF
Jun		Färöarna	NM	SBF
Jul	18-28	Washington	ACBL, Summer Nationals	www.acbl.org
Aug	2-11	Brugge	Universitets-VM	B35
	16-31	Montreal	Rosenblum, VM-par	wbf, superdentist@toothfairy.com
Nov	28-8/12	Phoenix, Az	ACBL, Fall Nationals	www.acbl.org

KOM IHÅG LISTA

	Uppgift	Senast	Er respons
1.	Nu kan alla släppa allt, inga fler krav från Daniel!		